

Megjelenik hetenként
kétszer:

csütörtökön és vasárnap

Felelős szerkesztő:

SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromhátér 3.

Városi és megyei

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—

Fél évre. . . „ 4.—

Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

I. Napoleon és az angolok.

Több mint féleve valamennyien tanui vagyunk annak az érthetetlen jelenetnek, mily görcsösen kapaszkodik a francia nép szabadkőműves vezetősége a kalmár angol politikuskokba, vagy talán, — ami érthető — mily keményen tartja körmei között az aranyborjut imádó, ravasz angol politika a szegény francia nemzetet, hogy e világháborúban annak megnyomoritása által a maga számára megmentsen, amit csak lehet. Látszik, hogy a francia szabadkőműves vezetők a francia nemzet multjáról semmit sem tanultak; mert ha nagy Napoleonjuk történetét tanulmányozták volna, soha az önző és hitszegő angolokkal szövetséget nem kötöttek volna.

Halljuk csak, hogyan nyilatkozott Napoleon állhatatosan — s bizony nagy emberismeretről tevén tanuságot — az angolokról! 1797. márciusban az olasz bassanoi főhadiszállásáról katonáihoz intézett kiáltványában szóról szóra ezeket mondja: „Katonák!... A sok ellenség között, akik arra szövetkeztek, hogy köztársaságunkat bölcsőjében megfojtsák, még csak a császár (Ferenc) van ellenetek. Ez a fejedelem önkényt leszállott egy nagyhatalom rangjáról és a londoni kalmárok zsoldjába szegődött; neki nincs más akarata, nincs más politikája, csak a szőszegő szigetlakóké, kik távol a háború borzalmaitól, a szárazföld szorongatása fölött nevetnek s azoknak örülnek.“ — Ugyebár, mintha csak a mostani angolokat festené le! — Ugyanazon évben és március hó 31-én Klagenfurt-ban a város lakóihoz intézett felszólításban ezeket írta: „A francia nemzet minden nemzetek barátja, főleg a hős német népeké. Ti bizonyára utáljátok épen úgy, mint mi magunk, az angolokat, akik egyedül nyernek a háborúban, és a ti minisztériumtok, amely nekik eladta magát!“ — Ezt írhatná mostan is a francia nemzetnek.

1799. december 26-án konzullá történt megválasztatása első napjaiban az angol királyhoz intézett békefelhívásban átsillan az ő felfogása: „Francia- és Angolország az ő erejükkel **visszaélve** még hosszúra nyújthatják a népek szerencsétlenségét; de én bátran kimondom, hogy az összes művelt nemzetek

sorsa ezen háború végétől függ, mely az egész világot magába zárta.“

Angolországot a szabadság klasszikus hazájának mondják, — nálunk is nemrégiben az ő példájára hivatkoztak — pedig az a saját üzérkedésének a szabadságát védi, más nemzet szabadságát soha sem védte meg; s ha békét kötött, azt csak addig tartotta meg, míg üzleti életének hasznára vált. A szótartás szentségét az angol nemzet nem ismeri. S épen ez a különbség az erkölcsi és az üzleti életet élő nemzetek között. Éppen ezért én nem adnék egyetlen-egy becsületes magyar embert cserébe az egész kalmár angol nemzetért!

1803. elején ezt írta Napoleon az angol ujságírókról a Moniteur-ben: „Nagyhangu cikkekkel a nyugati világ kebelében polgárháborút akarnak, s érveik e két pont körül forognak: 1. vádakat kigondolni Franciaország ellen, (most Németország ellen). 2. szövetségeseket verbuválni és így szenvedélyeik számára a hatalmak között segítő csapatokat szerezni!“ — A „Times“ angol ujságról így nyilatkozott ugyanott: „Ez a lap miniszteri fővezetés mellett folyton gyalazza Franciaországot. Mindent, amit a képzelődés alacsonyt, nyomorultat, gonoszt csak kigondolhat, reákeni ez a lap a francia uralomra!“

S tényleg Angolország az amiens-i áltató békeszerződést csak két évig tartotta be. III. György személyében ismét kibujt a kalmár, ki előtt semmi sem szent, csak az önérdék s az arany, akkor is, ha milliók igaztalanul kiontott vére tapad hozzá! Különben erről a katolikus irek története sok kötetre menő példatárral tanuskodhatik.

Napoleont szerencsétlensége napjaiban, mikor Franciaországot el kellett hagynia, elhagyta — mint most a franciákat — az ő tisztánlátása: „az angol nemzet nemes lelkületére bizta magát, s mint vendég utazott Angolországba. „Bellerophon“ hajóra szállva így szólt annak kapitányához: „Én az ön hajójára jövök önkénytesen s az angol törvények védelme alá helyezem magamat!“ De rövidesen keservesen kellett tapasztalnia: mit ér az angol törvények szentsége, ha kalmár nyereségről van szó. Keith admirális hozta neki a miniszteri rendeletet, hogy szt. Ilona szigetére deportálják; a halálos ítélet nemtelenségét és

végrehajtását e sziget éghajlatára bizta a nemes és vitélő kalmár angol nemzet kormányja!

Ezek után alig lehet nyílt kérdés: fogunk-e ezen világháború után is az angol és francia divat és erkölcs után kapkodni?!

Csukavits János.

Fetser Antal bucsuja Biharvármegyétől.

Aki figyelemmel kísérte Biharvármegye törvényhatóságának életét és rendszeresen olvasta az események tükrét, a vármegyei életről szóló riportokat, megállapíthatta, hogy Biharvármegyének egyetlen egy tagja van csupán, aki nemcsak ott volt minden gyűlésen, de tudásával, nagyérdekű felszólalásaival a legnehezebb ügyekben nyújt direktívákat és mond döntő véleményeket, közben nem kerüli el figyelmét a legkisebb községi legelő ügy, vagy ki tudja mily más jelentektelen dolog sem. Ez az egyetlen tag, Fetser Antal győri megyéspüspök, most megvált a vármegyétől is. Biharvármegye törvényhatósága még nem foglalkozott Fetser Antal távozásával. Ott még hivatalosan nem tudják, hogy már legközelebb a főispáni szék mellé készített karosszékben nem fogják ott látni Fetser Antalt, hogy nem fogják hallani súlyos felszólalásait.

A győri megyéspüspökké történt kinevezése óta ugyan tartott már közgyűlést a vármegye, de akkor még hivatalosan nem publikálták a nevezetes eseményt és így a főispán nem is foglalkozhatott vele, a gyűlésen. Fetser Antal győri megyéspüspök beadta lemondását a főispánhoz. A lemondásban tudomására hozta, hogy győri megyéspüspökké neveztek ki és így meg kell válnia Biharvármegyénél viselt összes bizottsági tagságaitól is.

Miskolczi Ferenc főispán megragadva az első alkalmat, a február 24-én tartandó rendkívüli közgyűlést, siet a törvényhatóságnak a tudomására hozni a vármegyére nézve eme szomorú veszteséget. Tegnap a főispán a rendkívüli közgyűlés összehívására vonatkozó meghívó összeállításakor legelső tárgynak tette a Fetser Antal bucsuiratát és a vármegyei törvényhatóságnál viselt összes bizottsági tagságáról való lemondását.

A 24-iki rendkívüli közgyűlésnek ez a lemondás ünnepi színt kölcsönöz. A vármegyének a kiváló tagját minden valószínűség szerint maga Miskolczi Ferenc főispán fogja elbucsuztatni ünnepi beszédben. A közgyűlés Fetser Antal érdemeit jegyzőkönyvileg fogja megörökíteni.

(Tiszántúl.)

▼▼▼

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl ▼

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám. ▼

A világháború.

Az oroszok 50.000 embert vesztek a duklai harcokban.

Kárpáti harctér, febr. 15. Csapatainknak három nappal ezelőtt véghezvitt egyetlen támadása alkalmával az ellenség, amely kénytelen volt visszavonulni, 1200 halottat hagyott hátra, akiket már nem tudott eltemetni. Az orosz holttestek ezen a ponton teljesen elfödtek a völgykatlant. Az ellenség vesztesége, tisztán csak a legutóbbi napokban Dukla körül lefolyt harcok során legalább 50.000 ember halottakban és sebesültekben. Ha meggondoljuk, hogy ez az óriási veszteség a kárpáti frontnak ezen az aránylag kis szakaszán történt, fogalmat nyerhetünk azokról a borzasztó nagy veszteségekről, amelyek az oroszokat a kárpáti harcok egész során eddig is érték. Egész bizonyossággal megállapítható, hogy az oroszok kárpáti offenzívája teljesen csődöt mondott.

Kétségbeesett helyzet Varsóban.

Krisztiánia, február 15. Eképen hangzik a „Novoje Vremja“ következő cikke:

— Igen nehéz helyzetbe jutott az a segítőbizottság, amelynek élén Taciana, a cár leánya áll. Ennek a bizottságnak feladata volna, hogy a teljesen elszegényedett és beteg menekülöket támogassa, ami most annál nagyobb feladat, mert Varsó, amely a bizottság működésének központja volt, nem alkalmas többé erre a célra. Lengyelország fővárosa az örökös megtámadtatás veszélye alatt oly rettenetesen szenved, hogy saját lakosságának élelmezését sem képes ellátni. A vasuti forgalmat nem lehet fenntartani, az összes gyárak zárva vannak, a minek következtében a gyárosok maguk is fogyasztók lettek.

A „Russkoje Vjedomosti“ ugyancsak Varsó helyzetéről ezeket írja:

— Varsóban valóban kétségbeesett az állapotok. A munkanélküliség feltétlenül katasztrófára fog vezetni. Pusztító epidémiák dúlnak az egész városban. Az éhínség már számtalan áldozatot követelt. Ehhez járul, hogy az árak rendkívül emelkedtek, a szegénység általános, a hatóságok tehetetlenek. A vendéglőket és kávéházakat már kora délután bezárják.

Az oroszok visszavonulásáról.

A kiadott pétervári hivatalos jelentés az egész kelet-porosországi és észak-lengyelországi harctérről csak annyit mond, hogy „a Njemen és a Visztula mellett a harcok tovább tartanak“. Dukla körül ismét az osztrák-magyar csapatok offenzívájáról ad hirt az orosz hadvezetőség, bár hozzáteszi, hogy ezeket a támadásokat visszaverték. Végül annyit kénytelen beismerni, hogy „erős osztrák-magyar csapatok nyomulnak előre Nadworna felé és Bukovinában. (Nadwornát már elfoglaltuk. Szerk.)

Orosz lapvélemény Przemysl felmentéséről.

Stockholm, február 16. Az Aftonbladet egyik pétervári távirata mutatja, hogy az orosz lapok, amennyire a cenzura engedi,

élénken foglalkoznak a szövetségesek új offenzívájával, amelynek egyik célja, mint a Golos Moskvi írja, Przemysl felmentése. Az orosz lap másfél millióra becsüli annak az osztrák-magyar seregek a nagyságát, amely német csapatokkal megerősítve, Przemysl irányába menetel.

51.900-nál több orosz fogoly.

(Hivatalos jelentésekből.) **A Mazuri tavaknál folyt kilencnapos „téli csatá“-ban az oroszok vesztesége jóval túlhaladja az 50.000-et s 40-nél több ágyút és 60 gépfegyvert vesztek. Őfelsége a császár a döntő ütközeteknél jelen volt. A diadalmas csata ismét Hindenburg műve, aki régi művészettel vezette az operációkat. Német földön nincs már orosz, üldözik azt a német határon túl. — A Visztulától északra elfoglaltuk Bjelsk és Plock helységeket. Mintegy 1000 hadifogoly jutott kezünkre. — A kárpáti arcvonalon visszavertük az ellenséget s 400 oroszot elfogtunk. — A Szereth-vonalat átléptük, az oroszokat folytonos ütközetek közt a Pruth felé visszaszorítottuk. Kolomeától délre több mint 500 oroszot ejtettünk foglyul.**

Cetinje bombázása a levegőből.

Róma, febr. 15. Cetinjei jelentés szerint a város fölött egy osztrák-magyar aeroplán jelent meg, amely több bombát dobott le és nagyobb károkat okozott.

Az első szuronyroham a Vogézekben.

Berlin, febr. 16. A Vogézek hegységében vasárnap volt a mostani világháború legelső szuronyrohama, a melyet francia alpesi vadászok hótalpakon intéztek a németek ellen. Két tisztet és negyven alpesi vadászt a németek körülfogtak és megadásra szólították fel őket. A franciák azonban nem tettek eleget a felszólításnak, hanem a hótalpakon tovább száguldtak a meredek uton szuronysegezve a német állások ellen. A roham siralmasan végződött a franciákra nézve: egytől egyig elesetek.

Román kikötőből kiutasított orosz hajók.

Galac, febr. 16. (Az Est tudósítójától.) Négy orosz hajót, mely Szerbia részére hadiszerekkel volt megrakva, egy óriási vihar arra kényszerített, hogy a román szulina kikötőben keressenek menedéket. Huszonnégy óra elteltével — a tomboló vihar dacára is — el kellett hagyni az oroszoknak a kikötőt.

A bukaresti orosz követ panaszt emelt e miatt a román kormányhoz. De Bratianu miniszterelnök azzal utasította el, hogy a kikötői hatóságok helyesen jártak el, mert Románia a semlegességet egy oldalról sem engedi megsérteni.

Németország válasza az amerikai jegyzékre.

Washingtonból táviratozzák: Bernstorff Németország washingtoni nagykövete ma átadta a kormánya válaszát az Egyesült-Államok jegyzékére. E válaszban Németország hajlandónak nyilatkozik arra, hogy az angol kereskedelmi hajók megtámadására vonatkozólag bejelentett szándékát újból megfontolja, ha Anglia viszont véget vet annak a törekvésének, hogy Németország békés lakosságának küldött élelmi szerek bevitelét megakadályozza.

●●● ELVBARÁTAINKHOZ! Kérjük ●●●
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál
:: követeljék az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hirek.

Kitüntetések. Őfelsége bejczy Németh Lajos 18. honvédegyedelmű alezredesnek az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül a hadiszerítményes 3-ik osztályú vaskorona-rendet díjmentesen adományozta. — Őfelsége Krauthacker Lajos 48. gy.-ezredbeli nyugáll.-beli századosnak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásáért a katonai érdemkereszt III. osztályát a hadiékítménnyel adományozta.

Személyi hir. Baán Endre dr. főispán és Hajas Antal alispán, akik a vármegye gabonaszükségletének biztosítása végett Budapestre utaztak, két napi távollét után visszaérkeztek.

A soproni kath. Konvent elnökének és tagjainak megválasztása mozgalmas módon folyt le f. hó 14-én. A Konvent újjászervezése óta, mely 1875-ben történt, nem volt még ily élénk választás színtere a Konvent épülete. Különösen az elnök személye körül vetett nagy hullámokat a küzdelem. Nagyon sajnálatos, hogy éppen ebben a szomorú időben, amikor a háború izgalmi közepette mindenkinek a béke és nyugalom fenntartása érdekében kellene közreműködnie, bomlott meg ily nagymértékben a katolikus polgárság harmonikus egyetértése. Annál sajnálatosabb, mert úgy a városi tisztújítás, mint a lutheránus konvent tagjainak legutóbb megejtett választása jó példát adott a békés és egymást megértő eljárásra. Nálunk azonban ok nélkül megbontotta a hagyományos egyetértést két pártnak a vehemens mérközése. A nagyobbik párt az eddigi elnök, Krétschy Sándor dr. h. polgármester személye körül csoportosult és fényes eredménnyel vitte győzelemre zászlaját a másik párttal szemben, amelynek a jelöltje Tálos István dr. ügyvéd volt. A választás eredménye az, hogy Krétschy Sándor dr.-t 206 szótöbbséggel újból a konvent elnökévé választották. Az elnökre összesen 534 szavazatot adtak le, melyből 370 Krétschy Sándorra, 164 Tálos Istvánra esett. A megválasztott konventtagok névjegyzékét csak legközelebbi számunkban hozhatjuk, mert a szavazatok megszámlálásával foglalkozó bizottság végleg még nem fejezte be munkáját.

A vegyes felülvizsgáló bizottságok Sopronban az 1915. évben a következő napokon működnek: március 10, április 15, május 7, június 4, július 8, augusztus 11, szeptember 15, október 27, november 27 és december 10-én és szükség esetén az ezen napokat követő hétköznapokon. A bizottság elnöke Baán Endre dr. főispán, helyettes-elnök Kakas János árvaszéki elnök.

Lapunk mult számában megjelent háborus ima, kiadóhivatalunkban 1 fillérjével kapható.

A Frankenburg Irodalmi Kör igazgatósági ülést tartott, melyen a háborus esély sikeréről számoltak be és ennek kapcsán elhatározták, hogy az estélyi tiszta jövedelmét 800 K-ra egészítik ki és azt a hadbavonultak árváinak a segélyezésére fordítják. A 800 K-t úgy osztják el, hogy belőle 300 K-t szánnak a városi és 500 K-t a megyei árvák részére. — Elhatározta továbbá az igazgatóság, hogy Március Idusát lehetőleg fényes matiné keretében üli meg. A matiné ünnepi szónokát az igazgatóság a napokban kéri föl.

Kérelem a közönséghez. Párnát a katonáknak. Fogarassy Viktor főtorzsrvos azt a buzgó kérelmet intézi a közönséghez, hogy a Sopronban ápolat sebesült és beteg katonák részére párnákat (fejvankosokat

huzattal) adományozni sziveskedjenek. Háromezer katonát ápolnak Sopronban és mindössze csak ezer darab fejkendő áll rendelkezésre, pedig a többi szegény betegnél is ugyancsak elkélne egy kis puhább fekvőhely. Adjon, aki nélkülözhet párnáiból, jót mivel; a szegény betegek hálája kíséri. A városból és a megyéből is szívesen fogadják az adományokat a nap bármely szakában a csapatkórházban, hol Stölzle őrnagy veszi át azokat.

A nagybőjt február 17-én kezdődik. — Szigorú böjti napok: Hamvazószerda és az összes nagybőjti péntek (február 17, 19, 26). Ezek a napokon a húsfélt élvezése tilos és csak az egyszeri jóllakás van megengedve. — Vasárnap semmiféle böjt sincs. — Enyhített böjti napok hamvazószerda és a nagybőjti péntek kivételével az összes hétköznapok (húst enni délben és este szabad, azonban csak az egyszeri jóllakás van megengedve). — Az összes böjti napokon szabad zsírral főzni. — A husvétgyónás ideje a legtöbb egyházmegyében a nagybőjt első vasárnapjától (febr. 21.-étől) Szentháromság vasárnapjáig (május 30.-áig) tart. — Február 17.-étől április 12.-éig minden zajos multság, mennyegző tiltva van.

Rekvirálás Sopronban. A város területén megkezdődött a gabona, illetve a buza, rozs, árpa és zabkészletek összeírása. A rekvirálást Löffler Lajos, a budapesti Strasser és König-cég hivatalnok, mint a földművelésügyi minisztérium megbízottja végzi Sopronban. Löffler Lajos a napokban Csornán végezte a lefoglalást.

Egy lapszerkesztő megsebesülése. Lingauer Albin a „Vasvármegye”-nek szerkesztője, aki nemrég indult a harctérre, szombaton sebesülten visszatért Sopronba. Golyó érte lábát. Sérülése nagy, de nem veszélyes. Lingauer Albin szerkesztő a csapatkórházban fekszik.

Tragikus eset. Fájó szívvel regisztráljuk, hogy Thurner Ágoston pénzügyigazgatósági számellenőrnek, kit Sopronban általánosan ismernek, elborult az elméje. Örjögésében hozzátartozóit, akiket a legnagyobb odaadásig szeretett, bántalmazni kezdte. Az örjögő családapát a menedékházba szállították. Thurner Ágost és családja iránt általános a részvét. Lelkiismeretes, szorgalmas tisztviselője volt a pénzügyigazgatóságnak és különösen nagy érdemei voltak a soproni sportügy fejlesztése terén. Különös részvéttel fordul mindenki Thurner Ágost neje és három kicsi, szép gyermeke felé és szívből óhajtja mindenki, hogy a családapa mielőbb meggyógyuljon.

Az osztrák népfölkelők behívásához a többi helybeli lappal mi is azzal a helyreigazítással tartozunk, hogy torma Bauer Ottó közigazgatási bizottsági tag interpellációjáról közölt híreinkbe tévedés csuszott, amennyiben Bauer Ottó nem azt állította, hogy Ausztriában nem hívták volna föl a népfölkelést a 42 éves korig, hanem csak azt, hogy néhány héttel később hívták föl a 42 éves korig, mint nálunk és az első behívás ott csak a 37 éves korig történt. Ezt a szomorú körülményt ugyan most utólag nem kívánja már panasz tárgyává tenni, csak azt kéri, hogy kérjen a közigazgatási bizottság fölvilágosítást a honvédelmi minisztertől arra nézve, hogy mi igaz abból a hírből, hogy míg nálunk a a népfölkelő behívások szemléin 50—60%-a jelentkeztettek osztályoztatott alkalmasnak, addig túl a Lajtán sokkal kisebb százalék lett alkalmasnak osztályozva, mert ha ez a körülmény igaz volna, akkor kérni kellene a kormányt, hogy tegye meg a kellő intézkedéseket törvényes és alkotmány biztosította hatáskörében, hogy a monarchia két állama között a legnagyobb áldozat, a véráldozat tekintetében is megőriztessék a legszigorubb paritás.

A kapuvári tifusz. Vogel József dr. főorvos megállapította, hogy Kapuvárott tényleg kiütéses tifuszban betegedett meg

a dragonyos katona és hogy a betegséget a harcterről hozta. Az esetről sürgönyileg értesítette a belügyminisztert.

A vármegye liszt-szükséglete. Hajas Antal alispán a vármegye járásaiban összeíratta, hogy az új termésig körülbelül mennyi gabonára lesz szükség, hogy a közönség kenyér- és liszt-szükséglete kielégítést nyerjen a vármegyében. A beérkezett jelentések szerint körülbelül 651 vagon gabonára van szükség.

Vásároljunk disznókat, hogy a dühöngő drágaságot némiképen enyhíthessük. Az most a kérdés ugyebár, hogy hol? Hát a piacon. Így gondolkodott a többek között egy soproni nő is, aki pénteken már reggel 8 órakor vásárlás céljából ott megjelent. Volt is ott sok disznó, de valamennyit már megjelölték, ami annyit jelent, hogy eladták. Látván tovább egy 26 darabból álló falkát is, gyorsan odasietett s kérdezősködésére mit válaszoltak? „Ezeket is megvették a bécsi kereskedők”

Ha annyi a disznó, miért szökött fel az ára 2 K 20—2 K 40 fillérre élő súlyban? S ha annyi van, miért kerül a husa már 3 K 60 fillérbe? sőt van hús mely zsírral együtt 4 koronába kerül. Ha pedig ezeket a disznókat mi is elfogyaszthatnánk, miért engedjük, hogy — a gabonának Bécsbe való vivése mellett — még a marhaállományt is Bécsbe szállítsák? Vajjon nem kell nekünk? Nem lehetne ezt esetleg a városi hússzékekben is kimérni? És nem lehetne a bécsi kereskedőket is egy kissé megrendszabályozni? — De minek, hadd éljenek azok is. S mi, bár koplalás mellett, átengedvén másnak a falatot, maradunk továbbra is a mit sem tévő, nagylelkű, lojális magyarok.

Ifjúsági előadások. Régi soproni szokás szerint, ezentúl minden szerdán délután fél 4 órakor a tanuló ifjúság részére lesz előadás. A háborús viszonyokra való tekintettel eleinte nem voltak tervbe véve az ifjúsági előadások, de több középiskola felszólítása következtében, tekintve azt a kulturmissziót, melyet az ilyen ifjúsági előadások vannak hivatva betölteni, a direkción engedett és úgy határozott, hogy az ifjúsági előadásokat még áldozatok árán is megtartja. Reméljük, hogy a tanárok és a tanuló ifjúság is mindent elkövetnek, hogy támogatásukkal az ifjúsági előadások megtartását lehetővé teszik. Az első előadás szerdán volt, színre került Szigligeti Ede „A cigány” c. színműve.

Hirdetmény. A m. kir. földművelésügyi minisztérium 40141/915. sz. rendelete alapján figyelmeztetjük a közönséget, hogy a katonaság részére eladásra szánt állatokat mindenkor lássák el szabályszerű marhalevéllal és eladás esetén a marhalevelet az állattal együtt adják át, mert különben a 78948/895. belügyminiszteri rendelet, illetve 1888. évi VII. t.-c. 154. §. a) pontja alapján meg fog büntettetni. Sopron, 1915. évi február hó 12-én tartott tanácsülésből. A város tanácsa.

„Kerek ez a zsömle, nem fér a zsebembe...” énekelték a boldog régi korban, amikor még akkora volt a zsömle, hogy nem fért bele a zsebbe. Bezzeg bele fér most — nem egy, hanem egy egész tucat is belőle. Ha az idézett nótá szerzője most élne, sohasem született volna meg ez a kedves népdalunk. A mai napok zsömléje ugyanis akkorára zsugorodott össze, hogy maholnap nem is látjuk a zsömlét, csak a négy fillért, amit érte adunk. És meg a pesti pékek fel akarják emelni az árát — ennek a zsömlének. Ha még azt mondanák, hogy azért akarják emelni az árát, hogy nagyobbra süthessék, mert maguk is röstellik, hogy milyen pici — még valahogy megértenők a dolgot, de így sehogysem tudjuk összeegyeztetni a drágítási igyekezetet a józan ésszel. Annyi bizonyos, hogy sok furcsaságot csinált ez a háború. A többek közt produkált óriási gabona árakat és törpe zsömléket. És mindkettőnek a belépti díját nekünk kell megfizetni.

Harsányi Rezső vendégszereplése.

A kolozsvári nemzeti színház kiváló művészt, Sopron város szülöttjét sikerült egy estére megnyerni. Vendégszereplése vasárnap lesz. Jegyek az előadásra már csütörtöktől kezdve válthatók.

Kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy a lap előfizelési díját kiadóhivatalunk címére, (Sopron, Háromház-tér 3.) beküldeni sziveskedjenek.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . . . K 2.—
Fél évre . . . . . K 4.—
Egész évre . . . . . K 8.—
Egy óra 70 fillér. Egyes szám ára 8 fillér.

SZÍNHÁZ.

Szombaton Szabó Ferencné fölléptével Bródy Sándornak 3 felvonásos színművét, a **Timár Lizát** láttuk. Rövid tartalma, ennek a nem a mi izlésünknek megfelelő színművének az, hogy egy milliomosnak excentrikus, de nem tőle származott leánya kuriozumképen egy szegény, de grófi családból való főhadnagynak nyújtja a kezét, hogy ezáltal az érte tiszta lánnggal hevülő doktort bosszantsa. A leányt ezért az atyja a házából kitagadja s a házassághoz még a staffirungot sem adja. Teszi ezt az apa annál is inkább, mert a kis elkenyészett hercegnő atyja előtt keményen szemére hányta, hogy nem ő az atya. Timár Liza szegényen elhagyja az apai házat s a főhadnagy forró érzelme hűlni kezd. Fagypontra száll, amikor az ezred kasszájából sikkasztott s jövendőbelije nem tudja őt kimenteni a hinárból. Ekkor jelenik meg az orvos kiragadja őt kinos helyzetéből. — Egy kép az életből, a léha világból. Timár Lizát ugyan még szép eszmék sarkalják, de nővére már, a házi tüzhely szentségét nem ismerő istentelenké. Ily istentelenül gondolkozik maga a bankár is. Timár Lizát nagy műgonddal s mély átérzéssel az igazgató neje, Szabó Ferencné kreálta. A lényében rejlő nagy drámai erő, különösen a második felvonulásban impozánsan nyilvánult, miért is őt nem egyszer lelkesen megtapsolták. Eltörpült mellette Pásztor Béla, ki ezen főhadnagyi szerephez még fiatal. Lehet, hogy saját véleménye szerint ő helyesen fogta föl szerepét, de mi egy eladósodott főhadnagyot másnak képzelünk. Végtelenül szimpátiikus Szalay Pál, akit nagyobb szerepben ma láttunk először. Szerepét jól tudta s ezért sietett is előadásával. Előkelően játszik. Csak jobban hangsúlyozva beszéljen, több mimikával, több gesztussal, szóval több élénkséggel s elsőrangú játékos lesz a társulatnak. Remete Géza igazságosan az igazgatóné mellett kellett volna említenünk. De referánk csattanójául hagyták. Játékára nézve csak annyit jnyezünk meg, hogy kiváló volt minden mozdulata, minden szava; drámai kitörései az igazgatóné játékaival nagyban vetekedtek. Ezt a szépen eljátszott, de a végén nem jól pointírozott darabot is csak kevesen nézték végig.

Vasárnap d. u. a **Böregér**; este pedig a **Felhöklári** Rátkay Lászlónak ez a szép, költői színműve került színre. Sajnos, ismét csak gyér számú közönség előtt. A címszerepet Hegyi Lili játszotta, ismét kedvesen, bájosan énekelve. De mintha csak játszott volna a színpadon, a darabot kellőképpen át nem érezte. Mindazonáltal tetszett. A Viola Évában tán egy kissé túlozva ismét Szabó Ferencné szerepelt. Drámai kitörései ezen alkalommal is megrázóan hatottak. Kedvesek voltak ezen az estén, bár kis szerepben Asztalos Mici, Pásztor Béla, Istók és a kis Jávör.

Pompás volt Borbély Sándor, Remete Fátyol Ferkót Váradi Márton az új baritonista adta. Nem új előttünk, ismertük már sok évvel ezelőtt. De hangja azóta hátrányára mintha már megváltozott volna. Nem úgy cseng már, amint régen. S játékában is mintha egy kis bizonytalanságot észleltünk volna. Tán nem tudta jól a szerepét, vagy a hosszú út fáradalmi látszottak rajta? De így is jó erőt nyertünk benne.

Kedden vonult be színházunkba a hirhedt „Böském“ című 3 felvonásos operette. No persze, már nem üres színház előtt játszottak, megtelt az $\frac{2}{3}$ részben. Különösen az előkelő földszinti páholyok mind tömve. Már előre jeleztük, ez a darab súlyos sérelme a jóízűségnek, megbántása, kigunyolása a morálnak. Beigazolódtott. A rendező pedig több ízléstelen, istentelen mondáson könnyen törölhetett

volna. A trikós, vagyis a leghatásosabb jeleneteken persze már nem állhat módjában változtatni, ha tette volna, kitekerete volna a Böske nyakát. Cselekménye a darabnak semmi, de zenéje nagyon kedves, fülbemászó. Budai Ilonka, címszerepében a tőle megszokott bájjal, kedvességgel játszott. Hegyi Lili nemcsak szép hangjával, szebbnél-szebb öltözeteivel is hatott. A natur burs Pásztor Béla ezen neki való szerepében már derekasabban játszott, mint amikor a „Timár Lizá“-t láttuk. Endrődi Zoltán valóságos pojáca tábornokot vitt a színpadra, de éppen ezzel s ugrandozásával, mókás táncával, mit Budai Ilonkával lejtett, hatalmas tapsvihart aratott. Táncukat kétszer megismételtették. Meg kell említenünk végül elismerően, hogy már a teljes zenekar fungált, mely Csányi Mátyás karnagy mesteri vezetése mellett kiváló produkált.

—őí.

Szerkesztői üzenetek.

Tudósítóinkat arra kérjük, hogy vállalt kötelességeiknek eleget tenni szíveskedjenek. Ellenkező esetben, fölösleges kiadások elkerülése végett, kérjük a lap visszaküldését. — **Tiszántúl.** Nem tudjuk, minek köszönhetjük most egyszerre, ily váratlanul a kedves meglepetést. Bármi legyen is impulzusa, nagy köszönettel s hálával fogadtuk. Kartársi szeretettel szívélyes üdvözet. — „**Selene**“ Győr. Nagy köszönettel vettük a tárcát, legközelebb megjelentetjük. Költeményeket is szívesen fogadunk, különösen alkalmiakat. Legyen minél többször szerencsénk. Üdv. — **K. L. Pécs.** Köszönjük, amint lehet, hozzuk. — **W. I. Sátoraljauhely.** Nagyon örülünk annak, ha azokat a verseket már az iskolában is szavalják. Buzdítóan hat. Csak a tengernyi elfoglaltság ne gátolna. — **N. A. Győr.** Köszönettel vettük, megfontolás tárgyává tesszük. — **P. M. Kőszeg.** Kegyeskedjék hozzánk küldeni, elhelyezése iránt majd intézünk.

40% gáz-megtakarítás!

Egy igen könnyen kezelhető, új, szab. készülékkel a legszebb fény és 40% gázmegtakarítás érhető el és nagy előnye, hogy Invertégóhoz és mindenféle gázlámpára alkalmas.

**Darabja szereléssel 3 kor.
25 drb. lángnál 10% engedmény.**

Szállítja a „Berlini Világítási Részvénytárs.
Magyarország és a Balkán-államok főraktára:

DRESDNER NÁNDOR
Budapest, VI. Eötvös-utca 25/a szám.

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkeszi hivatalok, pénzügyintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Háromházszer 3 (a városház mellett.)